

સંગીત-૩૩૪
ગાયન માળા

ગોપીચંદ, સતી તોરડ, ગીરાંબાઈના લગ્ન સાથે.

216

સંગીત કરી કપાળી પ્રસિદ્ધ કરનાર—
બુકચેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ.
કેમ્બ્રિજ—રોશન પેટ-પ્રેસ.

આવૃત્તી ૧ લી. (કોપીરાઈટ) સને ૧૯૨૪.

સુરત જરાનપુરી સાગળ ઉપર આવેલા શ્રી
'અનાયિલ' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં વધુમાલ
લેલુભાઈ દેસાઈએ છાપ્યું.

કીંમત બે આના.

૨૦૭૪૩

૨૬૬-જીવંદર. ૧૦૭૪૩
ગોપીચંદનું ભજન ૬૮૬૨

જીવંદ સગી નણંદીકો વીરો, સારી નગરીકો રાજ,
ગોપીચંદ જોગી બન ગયોજી-જીવંદ સગી-ટેક.

ગોપીચંદ લીધા ભગવારે, અંગરે ખાખ લગાડી,
માતા મુને લીધા આલોજી-(૨)-જીવંદ સગી-૧

ઉઠો સામુડી ભર નીંદ્રમારે, તારે નયણે નીંદ્રાને વારો
તારો જાણો જોગી બન ગયોજી (૨) જીવંદ-સગી.

ઘેલી વહુ વારી ઘેલી મત બોલો રે તારી જીભ કટાવું,
માથે લુંણ છટાવું, ઘેલી વહુ ઘેલું મત બોલો (૨) જીવંદ

કેને સોખ્યાં તારા પરગણારે, કેને સોખ્યું તારું રાજ,
ગોપીચંદ નીરથે શું કીધું જી (૨) જીવંદ-સગી

પ્રભુને સોખ્યા મારા પરગણારે, સંતુને સોખ્યું મારું રાજ
મારે કમેં જોવું લખ્યુંજી (૨) જીવંદ-સગી

ઉત્તર જીવંદ રાજ વીજળીરે, ટાઢા બોલે દસવીસ મોર
ખપેયા જોમ તલજોજી (૨) જીવંદ-સગી

મઠી બનાવું રંગમહેલમારે, દોઢીએ આસન રખાવું
સ્વામી તારી સેવા કરું જી (૨) જીવંદ-સગી

કુંવારી કન્યાને વર ઘણારે, પરગણીને પાપ લગાડયો
દાતા તારી ચોરી શું કીધીજી (૨) જીવંદ

... જે ગતીએ ઉઠર કીધોરે શુદ્ધ મુને મળ્યા ગોરખનાથ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૭૪૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સંસ્કૃત સાહિત્ય

વિષય ૬-૧૧

સંગીત ગાયન માળા.

ભરથરી ભિક્ષા-પીંગળા અને ભરથરીનો સંવાદ.

* ધીક યુવા ધીક મુજને, ધીક કામ વિકારજી,
જેણેરે જીલ્લાવી મને સત્યથી. ક્યાં નીચ વિચારજી-
ભેખરે ઉતારો રાજ ભરથરી.

હામા કરોરે રાજ રંક છું, નારી અજ્ઞાન જાતજી.
અન્ય વખતે એવું નહીં કરું લાજ્યા માતને તાતજી;
કપટ રૂપીરે રાણી પીંગલા, એ શું બોલો વચનજી,
રાજરે તજ્યું તુજ કારણે, જે વિચારી મનજી.
ભિક્ષા દેને મૈયા પીંગલા...

તુ'રે ખોટી ને ખોટું રાજ છે, ખોટા સારો સંસારજી,
અલખ જગાવું વન એકલો, જેથી પામુ ઉદ્ધારજી.-ભિક્ષા.

* રહોતો રાજ રસોઈ કરું, જમતા જાઓ સ્વામીનાથજી,
હીરે નીપજીવું ક્ષણ એકમાં, જમીએ આપણુ સાથજી-ભેખરે.
મદીરે કરાવું રંગ મહેલમાં, રાખું ગુપ્ત અવાસજી,
જેમરે જાણે નહિ જગતમાં, સાધો જોગ રહી પાસજી.-ભેખરે.

+ મહેલરે તારાને રાણી શું કરું, કેવો ગુપ્ત અવાસજી,
હીરે ભોજન તારું રાણી શું કરું, નથી ભોગની આશજી.-ભિક્ષા.

વાસી જંગલના જોગી અમે, નહી ગામમાં વાસજી,
વિપતિ વેલીથી અજગો રહું, નહિ નારીનો પાસજી.-ભિક્ષા.

+ ભગવા જોઈ રાજ ભરથરી, દાવાનજ દીલ થાયજી,
માઘ ન કહો મારા કંથજી, લગે દેહમાં લાયજી.-ભેખરે.

- વધુરે શું વડું રાણી પીંગલા, કરું કેટલો કચ્ચારજી.
બંધુ જેવોરે બંધુ તજ્યો, માર્યો વચનનો મારજી;
હવેરે રાજને રાણી શું કરું!

+ વાંકીરે વિધાતા મને જીલ્લાવી, લખીયા લેખ લલાટજી,
આતુરે પાયાશ્વત હવે શું કરું, મારગ આપો પૃથ્વીમાતજી.-ભેખરે.

ત્રણશો નારીરે અન્ય આપની, માલવ પતિ મહારાજજી,
એકને કારણે એને નવ તજે, પાપી પીંગળાને કામજી.-ભિક્ષા.

મોહ છોડી દે રાણી પીંગળા, પ્રીતે કર સતસંગજી.
સગુરે નથી કોઈ કોઈનું; આ સંસાર પતંગજી.-ભિક્ષા.
દેતી હે તો દે મુને, નહિ તો કરું મૃદ ત્યાગજી,

માસરે રાજે રાજે...

(વિરકુણાલ નાટક)—પરદેશ થનારો—ગઝલ.

અમારા દેશને છોડી અમે થાનાર પરદેશી,
હૃદયને મેળવી લેશે, અમારો પ્યાર પરદેશી,
થયાં દુર્ભાગીયા એવા, તમ્મરી દેશની સેવા,
બટકશું ! પારકા ઘરમાં, બની લાચાર પરદેશી,
અમારાં દેશબંધુઓ ! અમારી જન્મ ભૂમિમાં,
હવે છેલ્લા પ્રજામો છે, અમે હૃદયાર પરદેશી,

—રાજકઠીયારાની વાર્તા.—

રાગ—દાહરાની ચાલ.

બરતખંડમાં સુંદીર ગામ, ક્ષત્રિઓનું મોટું ધામ,
જન્મ નામે પુરનો ધંધો, સ' નામે રાણી પદમણી,
એક દીવસ નીશાએ રાય, પાસે રાણી ચાંપે પાય,
રાત દીવસનો પડથો વિવાહ, હોડ કરી કાંધો સંવાદ.
ચઢા ઉતરી બેને થાય, રાજ હડમાં આવી જાય,
હાજઆએ, હાજહા, કરી, કાળી રાત બપોરો ઠરી,
ગર્જવંતી ગુણવંતી નાર, મુકી રાત્રે વન મોઝાર
રોતી પીતતી રાણી ગઢ, વનમાં પ્રસૂત પીડા થઇ,
જાથો કુંવર કન્દેથો કહાન, જાણે બીજે બૂપ નીધાન,
પણ પતી વીણુ સતીનું મન કચવાય, જીવે પુત્રને રોવાઇ જાય,
રાણી શોક અધીક મન ધરે, દીકરો લઇ દક્ષીણ પરવરે.
જીખ દુઃખના અબ્યા દીન; સતીનું શરીર થાતું ક્ષીણ,
પુત્ર ઉમારી માતા મરે, મિદ્ધિ સ્વર્ગ વીશે સંચરે.
મરતાં માંદળીયુ દીધ હાથ; માતાએ આશીષ સંગાય,
કુંવર પછી કઠીયારો ઠર્યો, પીતા કોધથી કુંવરી વર્યો,
સતીયે દળદર કહાડયું દુર, ત્યાંથી આબ્યા શ્રી સિદ્ધપુર,
કપડે કંથ વગડે ઉપડે, સતી સસરાને પાલવડે,
—કહો જોગી પતી કહાં જઇ રહ્યા ! જંગલમાં જોગી થઇ ગયા,
—કહો જોગી સસરાનું શું થયું ? પ્રપુત્ર વધુ પર ચિત્તજ ગયું,
*કુંવર તાતથી કેમ પમાય ! સતીને પતીનો સમાગમ ક્યાં થાય,
ઉતરે આમી આંખો લો ત્યજી સામી પીઠજ મને

બલીશાળ—

મારી સજની, તું ક્યાં રમીઆવી રજની, સાચું બોલ, બોલ, બોલ.
સાચી સૈયર, તું શીદને આજ ચડાવે, કેડો છોડ, છોડ, છોડ ?
હમણાં માથા બુધી હતીને, હમણાં કેમ કરમાણી,
પરસેવો તને ક્યાં વળ્યો તારી બમ્બર ક્યાં બીંગણી—સાચું.
કાળો બમરો શીરપર બેડો, ઉરાડતાં મલસણી,
લાપોટ લટ છુટી ગઈ મારી, બમર ત્યાં બીંગણી.—કેડો.
કસ્તુરી તારા અંગે મ્હેકે, કુસુમ કળીના હારો,
નયન રહ્યાં છે નાચી નવેલી, મળીયો કોણુ ઠગારો.—સાચું.
ચંદ્ર સરોવર નહાવા મહતી, વાટે મળ્યો એક માણી,
છામ બરીને મજરા આપ્યા, હું તો તમથી હારી.—કેડો.

૧૧, માંડલીક— ગઝલ.

ખુને જીમર કો પીતી હું, બસ ગમમે તેરે ચાર,
સહેરે ચમનસે શીરતી હું, બસ ગમમે તેરે ચાર,
મય ચુપ ચુપ કે રોતી, મું આંસુઓસે ધોતી,
વો કહાં ગયો મેરો મોતી, મોતી ખીનાના સોતી. બસગમમે—ખુને
દીલ ઉસીકું દીછએ દીલદાર ચાર હો.
કયા હિંદુ કયા મુસલમાન, કદરદાન ચાર હો.
મેરી નજર જો તુમસે લડગમ, મેંય પલંગસે નીચે પડ ગમ.
વોહ કહાં ગયે મેરે પ્યારે, મેંય અગ્ની જોસી જલગમ.
—બસ ગમમે તેરે ચાર.

ભજનામૃત-ભજન-મોરંગાઈ.

બલીહારી રસીયા ગીરધારી, સુંદર સ્યામ હો તજી અમન
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીયેજી.
વાંસલડી વાગી એકવાં, બજુકાસ વાગેને. જંગ વાટ લાગે ખારી
સુંદર સ્યામ હો તજી અમને, મથુરાના વાસી આવા ન બનીયે હોજી.
જમુનાનો કાંઠો વાહલા ખાવાને દોડેને, અકળાવી દે છે મુને મારી—સું.
જંદાવન કેરી શોભા, તમ વીણુ અમને તો, નજ લાગે હલે સારી—સું.
ગોવરધન તોળ્યો વહાલા ઠગલી આંગળીયે ને અમપર દોળ્યો
ગીરધારી—સું.

(વીર કેશરી નાટક)—સવારે શું થવાનું છે—મહાલ.

થવાનું ના થવાનું કહે, નુખતી કાણુ એવો છે,
 ન જાણ્યું જાનકી નાથે, સવારે શું થવાનું છે,
 હતી શલ્યા રૂપે અલ્યા, જગતમાં વાત જાહેર છે,
 ન જાણ્યું જાની ગીતમે, સવારે શું થવાનું છે,
 હતા કૌરવ અને પાંડવ, જગતમાં મહાભણી થોડા,
 ન જાણ્યું બીજા જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે,
 રમ્યા જુગદુ સૌ સાથે, વિજીત સૌ ગયા હારી,
 ન જાણ્યું ધર્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે,

સતિ તોરણ—

રાગ-ભજન.

પાપ તારું પ્રકાશ જાડેજ, પાપ તારું પ્રકાશરે,
 ત્હારી બેડલીને ખુડવા નહિ દહિં, જાડેજરે-તોરણાંદે કહે છે,
 હરણુ હણ્યાં લખચાર તોરણદે, હરણુ હેયાં લખચારરે.
 કંછક વનના મૃગલાં મારીયા, તોળાંદેરે-જેશળ કહે છે,
 કર્મ ત્હારાં સંભાળ જાડેજ કર્મ ત્હારાં સંભાળરે-તારી બેડલી.
 લુંટી કુંવારી જાન, સતિ નારી લુંટી કુંવારી જાનરે,
 સાત વીશું મોડખંધ મારીયા, તોળાંદેરે-જેશળ કહે છે,
 ધર્મ ત્હારો સંભાળ, જાડેજ ધર્મ ત્હારો સંભાળરે-તારી બેડલી
 તોડી સરેસર પાળ, સતી નારી તોડી સરેસર પાળરે,
 ખેંદન બાણેજ દુભાવ્યાં, તોળાંદેરે જેશળ કહે છે,
 કંછક પરમારથ કર જાડેજ કંછક પરમારથ કરરે-તારી બેડલી,
 માયાના જેટલા વાળ સતી નારી માયાના જેટલા વાળરે,
 એટલાં કુકર્મ મહેં કર્યાં, તોળાંદેરે-જેશળ કહે છે,
 પાપ ત્હારું પ્રકાશ જાડેજ પાપ ત્હારું પ્રકાશ,
 વિનવે જેશળ રાય સતિને, વિનવે જેસલ રાય;
 સતિ નારી આ તારી, બેડલી બવ ચર હિતારે.

નરસિંહ મેતાની હુડી.

મારી હુડી શીકારો મહારાજરે, શામળા ગીરધારી
 આરી હુડી શામળીયાને હાથરે, શામળા ગીરધારી.
 રાણુજીએ રંઠ કરી, વળો મીરાં ફેરે કાજ

સ્થંભ થકી પ્રેક્ષુ પ્રગટીયાં, વળી ધરીયાં નરસિંહ રૂપ

પ્રહલાદને હિંગારીઓ, વહાલે માર્યો હરણાકંસ જૂપરે

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

ગજને વહાલે હિંગારીઓ, વળી સુદામાની ભોંગી ભુખ;

દોહલો વેળાના મારા વાલમારે, તમે મકતોને ધણી આપ્યાં સુખરે;

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

ખાંડવની પ્રતિષ્ઠા પાળી, વળી દ્રોપદીનાં પૂર્યાં ચીર;

નરસિંહ મહેતાની હુંડી શીકારજેરે, તમે સુમદ્રાપાદના વીરરે,

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

ચાર જણા તિરથવાસીને વળી રૂપીઆછે સો સાત

વહેલા પધારજે દુવારકારે, એને ગોમતી નહાયાની ધણી ખાંતરે

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

રહેવાને નથી કુંપડું, વળી જમવા નથી જીવાર;

બેટા બેટી વળાવીઆરે, મેતો વળાવી ધર કેરી નારરે;

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

ગરથ માફ ગોપીચંદન, વળી તુલસી હેમનો હાર;

સાચું નાણું મારે શામળોરે, દોહલમાં ઝાંઝપખાજર;

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

તિરથવાસી સો આલોયાં, વળી આળ્યા નગરની માંહે;

આ શહેરમાં એવું કાણુ છેરે; જેવું શામળશા શેઠ એવું નામરે

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

નથી બ્રહ્મણુ નથી વાણીઓ; નથી ચારણુ નથી ભાટ;

લોક કરે છે ઠંકડી રે; ન શામળશા શેઠ એવું નામરે;

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

તિરથવાસી સો આલોયા; વળી આળ્યા નગરની બહાર;

વેશ લીધો વણીકનેરે; માફ શામળશા શેઠ એવું નામરે;

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

હુંડી લાવો હાથમાં, વળી આપું પૂરા ઠામ;

રૂપીઆ આપું રોકડારે, માફ શામળશા શેઠ એવું નામરે;

શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી શીકારો મહારાજરે

હુંડી શીકારી વાલે શામળે, વળી અરજે કીધાં ઠામ;

મુંબઈની ઇમીરશન શેઠાણી ! -:ગણક:-

તમે મુંબઈ ત્રિપે આપ્યા, નિહાળી સર્વ હસમામા;
 છતાં સાહેબ યો મ્હારા ! જુઓ મુંબઈની શેઠાણી !
 અહા ! મુંબઈની અલખેલી ! છકેલી કંઈક સુધરેલી;
 લટકટી લાખને પેલી. જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 ફરે તે કંઈ ઉધરાણી, લખે નામું નવન તાણી;
 છતાં કહેવાય " શેઠાણી," જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 પતિ પરદેશમાં આવે, પ્રિયાને પાસ નેડાવે;
 પછી વહુ પાંખ ફફડાવે, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 સ્વદેશે કામ સૌ કરતી, ખુશીથી ખાંડતી દળતી;
 હવે " રામા " વિના રડતી, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 ઘરે સસરા અને સાસુ ખરચ વિણ ખેરવે આંસુ;
 જમે વહુ નિષ્ટ ફરમાસુ, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 કુવેથી ખેંચતી પાણી, નણંદની સાચવે બાણી;
 હવે થઈ રાખતી રાણી, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 ઘણી મુંબઈ તણી નારી બતાવે ઠાઠ બસ મારી;
 બહે વર થાય મીખારી, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 બને મુંબઈની શેઠાણી કરે પદશા તણું પાણી,
 રજે વર ટાંટીઆ તાંણી, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 પતિ શીતર લાવે છે, સકળ પત્ની ઉડાવે છે,
 છતાં દેવું કરાવે છે, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 વસાવે નવનવી સાડી, ડુલેલી ફેન્સી ચોળા;
 ખરીદે બુટની બેડી, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 સુવાસિક તેલને અતર, રમાશે રાખતી સતર;
 ગણે છે કોણ ત્યાં ગણતર ! જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 કખાટો કે ત્રીજેરી ના છતાં દસબાર ચાવીના;
 રૂપાના રાખતી ઝુકા, જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 જશે નાટક તમાસામાં અગર સરકસ સિનેમામાં;
 ગણે મ્હોટાઈ બપોમાં જુઓ મુંબઈની શેઠાણી ?
 સદા નરવી રહે નારી. જતાં કંઈ બેઠશે આડી.

કરે ધરકામ સૌ ઘાટી, પદમણી પાલવે જાતી;
 અહા ? હોંસે હવા ખાતી, જુઓ મુંબઇની શેઠાણી ?
 નથી નારી સકળ એવી, સતી કંઈ છે સીતા જેવી;
 દયા સૌભાગ્યની દેવી, અસલ છે એજ શેઠાણી ?
 નકલ કરનાર શેઠાણી ? સુણી ના કોપશો વાણી;
 હશે પરમાર્થિ ને શાણી, ખરી મુંબઇની શેઠાણી ?
 અખંડો પર દયા આણી, દુઃખીના હૃદને જાણી;
 મદદ દેતાં ન અચકાણી, અહાહા ! એજ શેઠાણી ?
 સ્થિતિ સ્વામી તણી જાણી; વિના “ ઘાટી ” ન ગભરાંણી;
 શિયળવંતી વિનયવાળી, ગુણી ગૃહરાજ્યની રાણી ?
 “ રા. મણીકાન્ત ” ની કવ્યમાળામાંથી.

તોરણ

જેશળ કરી લે વિચાર, માથે જમ કરે માર
 સ્વપ્ના જેવો સંસાર તોળાંદે કરે છે પોકાર
 આવોને જેશળ રાય આપણુ મળીએ
 ખરા સંત હોય ત્યાં જઈ જાણીએ
 આ જીવ આવીએ અવતાર
 માથે સદગુણ ધાર જાવું ધણીને દરગાર
 બેઠલી કિતારે ભવપાર—આવોને
 મોતી એરણુમાં ઓરાય માથે ધણુ કરા ધાય
 કૂટે ફાગરીયાં કહેવાય સાચાની ખરે ખરો સાય
 નવલખ કાચળીયો બંધાય ત્યારે ગાંધીડો કહેવાય
 હીરા માણેક વાટે વેચાય તેના મોલ મોંઘા ધાય
 આવોને

નીત્ય નીત્ય ઉડી નાવા જાય કાચલા ઉજળા ન થાય
 એટા ગુણીકાનો તે તો બાપ કોને કહેવા જાય
 આવોને

દેખા દેખી કરવાને જાય એ નર અધુરીયા કહેવાય
 શાશ્વત દીવો લખી છતી આગે રહે પાના જાય

પ્રજ્ઞાતીથું.

જળકમળ છાંડી જનને બાળા, સ્વામી અમારો જમશે.
 જમશે તને મારશે, મને બાળ હત્યા લાગશે. ટક.
 ઠહેરે બાળક કાં મારગ ભુલ્યો, કે તારા વેરીએ વળાવીઓ;
 નીચે તારો કાળજ ખુટ્યો, અહીંમાં તે શીથ આવીયો. જળ.
 નથી નાગણ હું મારગ ભુલ્યો, કે મારા વેરીએ વળાવીયો;
 મથુરા નગરીમાં જુગદું રમતાં, નાગનું શીથ હારીયો. જળ.
 રંગે ફેડો રૂપે પુરો, દીસતો કોડીસો કોડામણો;
 તારી માએ કેટલા જન્મીયા, તેમાં તું અજખામણો. જળ.
 મારી માતાએ ખેડ જન્મીયા, તેમાં હું નટવર નાનકો;
 જગાડ તારા નાગને, માફ નામ કૃષ્ણ કોડામણો. જળ.
 લાખ સત્રાનો મારો હાર આપું, આપુરે તુજને દોરીઓ;
 એટલું મારા નાથથી છાનું, આપું તુજને કરી ચોરીઓ. જળ.
 શું કરું નાગણ હાર તારો, શું કરું તારો દોરીઓ;
 શાને કાળે નાગણ તારો, કરવી ધરમાં ચોરીઓ. જળ.
 ચરણ ચાંપી મુખ મરડી, નાગણે નાગ જગાવીયો;
 હૃદને બળવંતા કોઈ, બારણે બાળક આવીયો. જળ.
 ખેડ બળીયા બાંધે વળીયા, કૃષ્ણે કાળીનાગ નાચીઓ;
 સહજ ફેણ કુકવે જેમ, ગગન ગાળે હાથીઓ. જળ.
 નાગણ બહુ વિલાપ કરે છે, નાથને બહુ દુઃખ આપશે;
 મથુરા નગરીમાં લઈ જશે, પછી નાગનું શીથ કાપશે. જળ.
 ખેડ ઠરજોડીને વીનવે સ્વામી, મુકો અમારા કંથને;
 અમે અપરાધી કાંઈ ન સમજ્યાં, ન ઝોળખ્યા ભગવંતને. જળ.
 શાળ જરી સગ મોતીઓ, શ્રી કૃષ્ણનેરે વધાવીઓ;
 નરસૈયાના નાથ પાસેથી, નાગણે નાગ છોડાવીયો. જળ.

માલતી માધવ—

હાંહારે મને ઠગી, ઠગી મને ઠગી, ઠગારે મને ઠગી, જાણીને ભોળી નાર
 ખોટા ખોલી શાને ખુવે છે તારો ભાર, આ છે ખોટો કરાર (૨)
 ખોટો ખોટો ? હા ખોટો..... ઠગી.....

શાખી “અંતર પ્રેમ વિના અધા, નિષ્ફળ કોણ કરાર,

નંદબત્રીસી—

ગંગાજળ નિરમળ સમુ, શુદ્ધ પવિત્રજ સાર;
 તેવું કુળજે માહરૂં, (તો) પડ પાસા પો'વાર.
 હંસ ગયો સરોવર તીરે, દીકું અમૃત સાર;
 પીધા વીણ પાછો ફર્યો (તો) પડ પાસા પો'વાર.
 સત્ય ચુકે જો સાધવી ધરા ન જીલે ભાર.
 તે ગુણ જો હોયે મુજ મહીં (તો) પડ પાસા પો'વાર
 નામ મુખે અમૃત ઝરણ ચોર કને બંડાર,
 કામી પાસ રહે કામિની (તો) પડ પાસા પો'વાર.
 મંદિ આંખો સર્વદા, ઉત્તમ ફળ દેનાર;
 તેવું કુળજે માહરૂં, (તો) પડ પાસા પો'વાર
 વિમળ કમળ વિલોકીતે, જામર ગયો તે દાર;
 દીકું પણ આડકથો નહીં, (તો) પડ પાસા પો'વાર.
 અહલ્યા સીતા દ્રોપદી સતી ખરી નિરધર;
 તેવું ચિત જો માહરૂં, (તો) પડ પાસા પો'વાર.
 ભુખ્યા આગળ જો ધરે ઉત્તમ ભોજન સાર;
 ખાધા વિણ ઉડે નહિ, (તો) પડ પાસા પો'વાર.

એકજ છુટ—

આપણે કરશું વડીલાત લારે બરશે કોણ પાણી ?
 પાણી ધણી ધણીધણી થઈને મહાલશે રે બા.
 આપણે પેચુ પાટલુન ખુટ કોટ નેકટાક,
 પંછી ધણી સે'થા ટપકી પાડી નાચરે બા.
 આપણે થાણું સોલજર ધુમ ફરરર.
 વરજ લેંધા ચોળી પહેરી સાચવશે ધર.
 બાધરા પલટણુ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર.
 ઓ મારાં હીંદ તારો થઈ ગયો બેડો પાર !—કરશું.

ગાયનના શોખીનોને ખુશ બનર. વાંચો

“ ગુજરાતી ” ગાયનમાળા.

ભા. ૧ થી ૪ ફરેકના છ આના.

આરે બાગ સાથે રૂપીઓ એક. વી. પી. અર્થે જુદું.

આગળ ૩૧

—હમારા ગ્રાહકોને ખબર.—

બહાર પડેલી નવીન છુકો.

—તૈયાર છે—

ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ	કીંમત	૦-૨-૦
આનંદે બહાર	”	૦-૨-૦
રાજકઠીઆરાની વાતો	”	૦-૨-૦
મુંબઈની ઇમીટેશન શેઠાણી	”	૦-૨-૦
સંગીત ગઝલ સંગ્રહ	”	૦-૨-૦
માથુકે મુરત (ઉડું ગજલો)	”	૦-૨-૦
નિર્ધન છેલ્લે અથવા નશીબની બલીહારી	”	૦-૨-૦
સંગીત ગાયનમાળા	”	૦-૨-૦

—હવે પછી નવીન છુક—

છપાય છે. છપાય છે. છપાય છે.
થોડા વખતમાં બહાર પડશે.

અકકલનું પડીકું

અથવા

ખૂબીનો ખબરનો.

તાકીઃ ઓરડર આપી ખરીદો એ સીવાય બીજા
અનેકે જાતની વાંચવા લાયક છુકો ખરીદવાનું ઠેકાણું
ફક્ત સુરતમાંજ

છુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ

કે. સ્ટેશન નજીક સ્ટેશન રોડ—સુરત.

નવીન ખબર

ફરી ફરી વેચનાર છોકરાઓ તેમજ હોશીઆર માણસે
કે જે હંમેશાં ફરી ફરી વેચે એવા માણસોની જરૂર છે. તે
તેમને વેચવાની સારી સમગ્ર કરી આપવામાં આવશે તથા
સાર કમીચન આપી ઉત્તેજન આપવામાં આવશે. માટે જેને
ફરીમાં વેચવાની મરજી હોય તેમણે રૂબરૂ મળવું જોઈ
ખુલાસો થશે. સામગ્રી નક્કો ખરીદનારને ફોંફાયતે આપવામાં

